

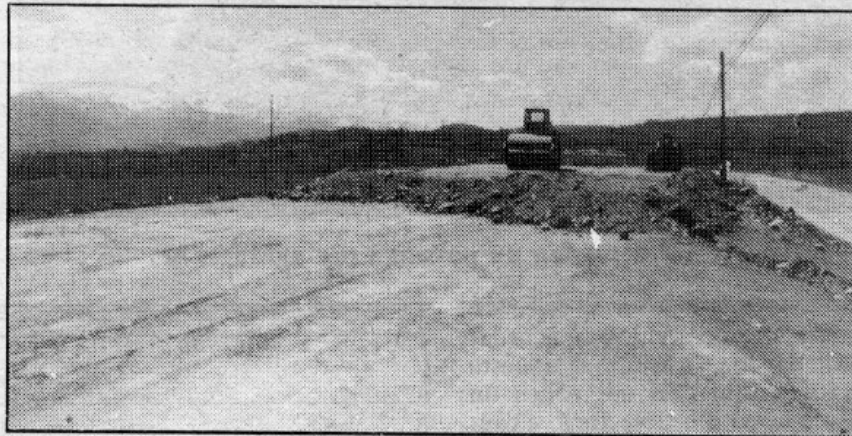
-cerdanya

El MOPU millora el tram entre Puigcerdà i Queixans

El Ministeri d'Obres Públiques ha començat les obres d'eixamplament de la carretera que va de Puigcerdà a Queixans. En aquest punt enllaça amb la carretera del túnel del Cadí i continua cap a la collada de Toses, Ribes de Freser, etc. El tram on actua el MOPU té una longitud d'uns tres quilòmetres.

El MOPU també està treballant al tram de l'eix pirinenc entre Puigcerdà i Bellver de Cerdanya. D'aquesta manera es podrà fer el trajecte entre la capital de la Cerdanya i la Seu d'Urgell sense els tradicionals problemes de revolts i mal estat de la calçada.

El tram que va des de Bellver de Cerdanya a la Seu ja va entrar en funcionament durant les festes de setmana santa d'aquest any. Això ha permès una important millora per als vehicles que, provinents del túnel del Cadí, es dirigeixen cap a l'Alt Urgell o Andorra. La construcció d'aquesta part de la N-152 va comportar molts problemes tècnics a causa de les característiques geogràfiques de la zona. Aquests inconvenients van provocar constants



ARXIU

Continuen les actuacions a l'eix pirinenc

retards en l'acabament de les obres.

Ara, el tram fins a Puigcerdà i el d'aquesta població fins

a Queixans ajudaran a millorar especialment les comunicacions entre les diferents poblacions de la comarca i de les veïnes.

200 noves línies de telèfon al municipi de Ger

El municipi de Ger de Cerdanya disposarà de 200 noves línies telefòniques que permetran atendre les necessitats actuals i futures de la població.

La instal·lació que s'ha fet és de 6,6 quilòmetres de cablatge

amb un pressupost total de 21 milions de pessetes.

La dotació de línies telefòniques que disposa el municipi de Ger és de 200. Després de l'ampliació es doblarà el nombre de línies.

Deixeu-me somiar truitres. Imagineu-vos que en algun indret d'aquest món tan sonat es declara



la guerra, i... no hi va ningú. Aquestes paraules no me les he pas inventat jo. Les va dir algun poeta, o un pacifista, o algú que no recordo. I, tot seguit, molts em direu: «I tant que somies truitres! Això és viure d'il·lusions».

Encara que no es pugui viure d'il·lusions, sí que voldria viure **amb** il·lusions. I voldria mantenir aquest desig: que algun dia (potser ho veuran els fills dels nostres fills), es declara la guerra i... Seria una cosa molt ferma. No cal pas que us digui que em poso al costat dels objectors de consciència.

En comptes de lluites, o en comptes de «fer el soldat», em voldria imaginar unes trinxeres on aquests centenars de joves «ataquessin» d'un bàndol a l'altre, amb quantitats enormes de missatges humans, d'amistat i d'humor. Paquets amb obsequis, cartes, dibuixos, postals... Amb un «bombardeig» de paraules com aquestes: amb un desig d'alegria i salut... Amb tot l'afecte... Amb simpatia... Amb una amistat ben sincera... Amb una abraçada ben forta, etc.

MIRADA CURIOSA

Que els soldats siguin trobadors

RAMON GUALDO

Sí. Ja ho sé que somnio truitres. Però si tots fóssim una mica pacifistes (hi ha mil maneres de ser-ho) podríem contribuir a fer un món més suportable.

Com he dit al començament, encara que no es pugui viure d'il·lusions, vull viure **amb** il·lusions. I d'il·lusions, si voleu, en trobareu. Només cal posar-hi una mica de ganes. Per exemple, ja que he tractat aquest tema dels objectors de consciència, dels soldats, i tot això, esmento unes paraules que les diu cantant una veu tendra i enèrgica alhora. La veu de la Marina Rossell:

«Els soldats seran trobadors — no hi haurà mai més misèria». I també repeteixo: jo no ho podré veure. Però vull mantenir l'esperança que els fills dels nostres fills potser veuran com en aquest món tan sonat arribarà una hora en la qual els soldats seran trobadors, i no hi haurà mai més misèria...